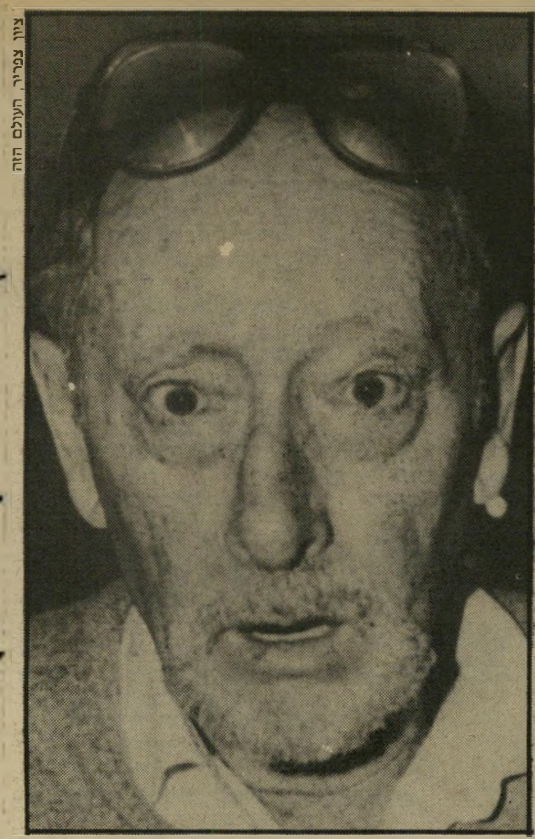
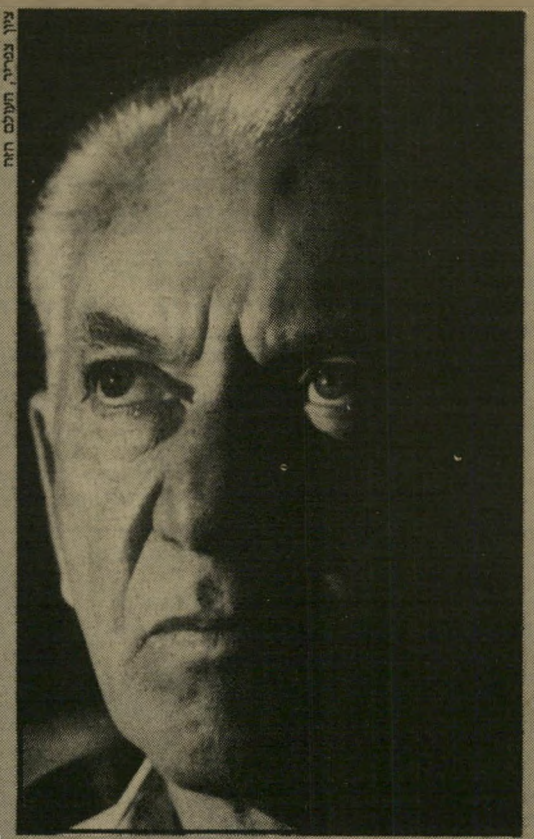
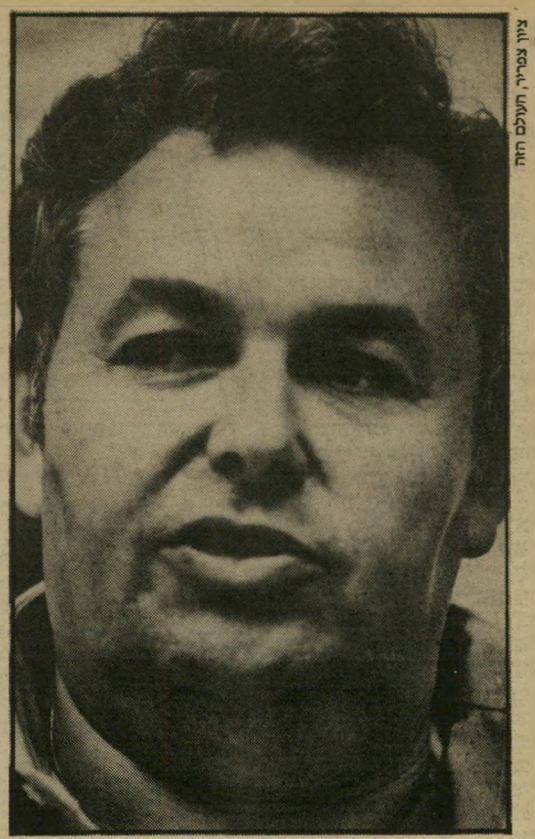

ציון צמיר, העולם הזה

ציון צמיר, העולם הזה

ציון צמיר, העולם הזה

יגאל מוסינזון: "מה זה איש בגילי?" 17 וחצי זה גיל?"

הוא עשה את זה. "חסמבה" מס' 40 יצא לאור. הספר, הנקרא "חסמבה מול סוחרי הסמים המסוכנים", מוקדש לשחקנית מונה זילברשטיין ולזמר זוהר ארגוב, שמתו בעיקבות השימוש בסמים, ועלילת הספר היא מילחמת חבורת חסמבה בסוחרי-הסמים. שאלתי את יגאל מוסינזון, שספריו ידועים כסיפורי הרפתקות, אם התגנב הפעם גם מסר חינוכי לספר, ומדוע. מותם של השניים האלו, מונה זילברשטיין וזוהר ארגוב, מאוד ויעזעז אותי וגם הפחיד אותי. זה נכון שהפעם יש מסר חינוכי ברור. הספר הוא מעין נוגדנים נגד סמים.

סמים

מפחידים אותם, ודרך הסיפור הם לומדים כמה זה נורא, השימוש בסמים.

- אתה מאמין שזה יעזור? ילד יקרא את הספר שלך ובגלל זה לא ישתמש בסמים?
- את יודעת מה, אם ילד אחד לא ישתמש בסמים בגלל הספר שלי, גם כן טוב.
- קראתי את הספר וראיתי שכתבת שמות אמרי תיים של אנשים המתעסקים בענייני סמים, ד"ר ירמיהו אביעד, והקצין מזנו הכמ. האם הם שמחו לכבד בספר הרשתות?
- לא שאלתי אותם.
- יש בספר גם רשימת מדשגים למשתמשי הסם, "באנג", "צינגלה", "סושר", "דודה". מאיפה איש בגילך ידע את הסלנג הזה?
- מה זה איש בגילי? 17 וחצי זה גיל? אני פשוט עשיתי מחקר בעניין זה לפני שכתבתי את הספר. נפגשתי עם הרבה אנשים שמטפלים בנושא. נדהמתי מהמספרים שהם מסרו לי על המשתמשים והסוחרים, וחשבתי שאני צריך לעשות מה שאני יכול. ולכתוב חסמבה, זה מה שאני יכול. (דינאלה שמי)

חיים בר-לב: "הפידסומים על מעורבותי בחקירת בלס – שמויות!"

"באותו החדש הגיע שרי-המישטרה חיים בר-לב לביקור ביחידה. הוא ביקש להכיר את הצוות של תיק בלס, לחץ את ידיהם במישרדו של גונן ורשם את שמותיהם על פתק. מאותו רגע התחילו החוקרים לחוש

פרשות

מאוימים!" – זהו קטע בכתבה שפורסמה ב"ידיעות אחרונות" בסוף-השבוע, אודות חקירתו של דויד בלס. מכיוון ששמו של השר בר-לב נכרך כבר בפרשת בלס, כשכתב לו מיכתב-תודה על הכספים שתרם למיפלגה, בתוקף היותו אז מזכ"ל המיפלגה, נראה הפירסום הנוכחי צורם.

פניתי לבר-לב ושאלתי אותו אודות המידע שפורסם. בר-לב נשמע מופתע וענה:

- איש לא היפנה לבך את תשומת-ליבך?
- לא. לא ידוע לי על הפירסום. היכן את אומרת שזה פורסם?
- ומה תגובתך על תוכן הדברים?
- אלה שטויות!
- איך בכך שביב של מידע נכון?
- השתגעתי? מהיכן המציאו כאלה דברים? הרברים כתובים בשם מישור, או מיוחסים למישהו המדבר בעילום-שם? אם הרברים מצוטטים ממי מישור – אעייך בכך ואטפל בעניין. אם לא – אז... כליכך הרבה דברים לא נכונים מתפרסמים: מי יכול להתייחס לכולם? יש לי דברים חשובים יותר, לעסוק בהם! (דפנה ברק)

אלי קולס: "הכל פתוח! אני אכהן בכנסת הבאה!"

מה אומרים לאיש שנכשל במשימה חשובה ביותר בקאריירה שלו? צילצולי השבוע ליתב-ראש ועדת-החוקה-חוק-זמשי-מט, אלי קולס, אחרי שלא נבחר למקום ריאלי ברשימה לכנסת הבאה מטעם המפלגה הליברלית. להפתעתי, מצאתי קולס אופטימי, בטוח בנושר-ההת' ארגנות שלו וניסיונו המניפולטיבי. עד תום השיחה הארוכה, לא הבנתי בדיוק על מה התבססה האופטימיות שלו, אולם יש לי חשד שקולס – נבחר, או לא נבחר – יכבד בכנסת הבאה, ואף בתפקיד בכיר.

● ראשית, איך אתה מסביר את המיקום הנמוך שלך בהצבעה (מס' 11)?

ההפרש ביני לבין המקום השישי ברשימה מסתכם בסך-הכל ב"5 קולות.

● כמה ליברלים בחרו?

בכל זאת, 400 איש! עשיתי עבודת-שטח רצינית. הבעייה היתה שעברתי יותר מדי. כל מיני גורמים במפלגה נבהלו, שמא אני הולך על מקום ראשון או מקום שני. ידוע לי שבאו לחברים ואמרו להם: "אתם רוצים בקולס במקום הראשון?" כך נהגו חברים של גידעון פת, דן תיכון, אריאל ויינשטיין. די שכיחו לי 30 קולות, כדי שלא אבחר. קיבלתי 188 קולות, לא 20 וכמה, כמו בני שליטא.

מיפלגות

● לא היית ער למה שקרה?

כשהגיעו השמועות, ביום ההצבעה, היה כבר מאוחר מדי. הגיעו אלי כמה פתקים, אבל עד שהתחלתי להבין היתה השעה 5 אחרי-הצהריים.

● אומרת שעבדת יותר מדי בשטח לקראת ההצבעה. היכן עבדת פחות מדי?

יש ח"כים היודעים ללכת לבר-מיצוות, לחתונות, להלוויות. אני – לא רק שלא הלכתי די, אלא שלא הלכתי בכלל! גם לא הופעתי די בתיקשורת. באיושהו מקום התעייפתי. זה נורא מעייף, כל המישחק הזה. התחלתי לשאול את עצמי: "למה אני צריך את זה?"

● כלומר: אינך עוזב לפרוש מהכנסת?

תקשיבי היטב: אינני בטוח כמה ליברלים יכהנו בכנסת הבאה, כמו שאני חושב שקיימת סבירות גבוהה לכך שאני אכהן בכנסת ה"2.

● איך?

את סומכת עליי? אז אל תשאלי אותי איך. קודם כל אני צריך לנוח שבוע. אחריכך נראה. עוד לא אמרתי את המילה האחרונה. הכל פתוח! (דפנה ברק)